

Васильчук Вікторія Володимирівна
Здобувач вищої освіти, гр.ОА-315
Науковий керівник –**Бондаренко О.М., к.е.н., доцент,**
Доцент кафедри фінансів, обліку та оподаткування
Національний авіаційний університет, м. Київ

ФІНАНСОВИЙ ОБЛІК ТА ВІДОБРАЖЕННЯ У ЗВІТНОСТІ РОЗРАХУНКІВ ПІДПРИЄМСТВА З БЮДЖЕТОМ

Анотація. Досліджено порядок нарахування та сплати податків та зборів підприємства до бюджету за загальнодержавними та місцевими податками та зборами. Визначено порядок відображення їх у бухгалтерському обліку. Розглянуто відображення податків та зборів у фінансовій звітності.

Ключові слова: підприємство, облік, податок, загальнодержавні податки, місцеві податки, місцеві платежі, звітність.

Нормативно-правова база податкової звітності та оподаткування суб'єктів господарювання є динамічною, але все ще громіздкою.

Систему податків і зборів в Україні можна встановлювати за певними критеріями. Класифікація податків і зборів реалізовується залежно від рівня та компетенції державних структур, що їх встановлюють; за формою оподаткування; за економічним змістом об'єкта оподаткування; за способом їх збору або основа оплати; залежно від способів встановлення податкових ставок та від встановленого порядку використання.

До загальнодержавних податків відносять податок на прибуток підприємств, податок на доходи фізичних осіб, податок на додану вартість, акцизний податок, екологічний податок, земельний податок, митні збори та інші, встановлені ст. 9 ПКУ. Державні податки та збори мають справлятися на всій території України, незалежно від того, до якого бюджету вони зараховані. Відносини щодо встановлення та стягнення митних платежів регулюються митним законодавством. Реєстрація державних податків і зборів у державному та місцевих бюджетах здійснюється відповідно до Закону про бюджет України. Категорично заборонено справляти державні податки та збори, не визначені ПКУ.

Існує 5 видів місцевих податків і зборів. В Україні є 2 різновиди місцевих податків і 3 види місцевих зборів, котрі затверджені ст. 10 ПКУ.

До податків і зборів відносяться: податок на нерухоме майно та єдиний податок; збір за місця для паркування транспорту; збір за ведення деяких видів підприємницької діяльності, туристичний збір.

Місцеві податки і збори, механізми затвердження та порядок їх сплати визначаються переліком і ставками цих місцевих податків і зборів, які встановлюються сільськими, селищними, міськими радами відповідно до розділу XII Податкового кодексу України. [1]

Бюджетний облік є однією з найскладніших, трудомістких і важливих галузей бухгалтерського обліку. Проблеми, що виникають при визначенні об'єктів оподаткування, документації та обліку, нарахування податків та звітності, потребують постійного вдосконалення організації та методики. Реальність господарських операцій вимагає сучасних методів удосконалення організації податкових розрахунків. Для удосконалення варто:

- розрахувати податкове навантаження на фінансовий стан підприємств;
- створити відділ податкового планування або найняти спеціаліста з податкового планування;
- виявляти та оцінювати податкові ризики за допомогою карти, матриці або таблиці ранжування податкових ризиків;
- ретельно аналізувати договори та складати первинну документацію, яка безпосередньо впливає на податкові наслідки.[2]

Під обліком у податковій системі слід розуміти підсистему бухгалтерського обліку, яка забезпечує групування облікової інформації на основі документів чинного податкового законодавства для визначення встановлених правил об'єктів оподаткування та баз оподаткування, її розрахунків та алгоритмів розрахунку. Згідно з науково-практичними коментарями українського податкового законодавства та податкової звітності, це важлива частина корпоративного податкового менеджменту, а сплата до бюджетів здійснюється на основі оригіналів документів, бухгалтерських реєстрів та бухгалтерських реєстрів.[3]

Бухгалтерський облік у податковій системі ведеться з метою формування своєчасної, повної та достовірної інформації про господарські операції платника податку протягом звітного податкового періоду для цілей оподаткування, а також надання користувачам інформації для контролю правильності нарахування податків та зборів їх повноти і своєчасності.

Для ведення синтетичного обліку заборгованості за податками, зборами до бюджетів Планом рахунків бухгалтерського обліку передбачені такі синтетичні рахунки:

- 1) рахунок 64 “Розрахунки за податками й платежами”;
- 2) рахунок 17 “Відстрочені податкові активи”;
- 3) рахунок 54 “Відстрочені податкові зобов’язання”;
- 4) рахунок 55 “Інші довгострокові зобов’язання”;
- 5) рахунок 98 “Податок на прибуток”.

У податковому законодавстві України ширшими та складнішими стали завдання та функції бухгалтерів, які ведуть бухгалтерський облік для цілей оподаткування, розраховують податкові бюджети та готують податкові декларації, а Податковий Кодекс України часто переглядається та доповнюється.[4]

Перш за все, це суворе дотримання податкових норм та інших законів при визначенні, нарахуванні та своєчасній сплаті податків і зборів. Як правило, для цього в бухгалтерії складається календар чи графік звітності до державної податкової інспекції, у якому встановлюються строки подання звітності та розрахунку податків, ставки податку, що підлягають сплаті в даному звітному

періоді, оскільки вони можуть змінюватися для окремих податків на перехідний період упровадження ПКУ.

ВИКОРИСТАНІ ДЖЕРЕЛА:

1. Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010 № 2755-VI // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.
2. Фрадинський О. А. Основи оподаткування. Львів: Новий світ-2000, 2010. 344 с.
3. Василик О. Д. Податкова система України: навч. посіб. Київ: Поліграфкнига, 2004. 478 с.
4. Корягін М. В., Гончарук І. В., Гринкевич С. С. Соціально-економічна природа та функції податків. Науковий вісник НЛТУ України. 2009. Вип. 19 (9). С. 132–138.